

**VÁLASZ ÉS VÉLEMÉNY A MOGYESZ „ÉSZREVÉTELEZÉS
A CSALÁD- ÉS GYERMEKJÓLÉTI KÖZPONTOK HATÓSÁGI INTÉZKEDÉSEKHEZ KAPCSOLÓDÓ
FELADATELLÁTÁSÁNAK MEGSZERVEZÉSÉHEZ” CÍMŰ ANYAGÁRA**

Örülök, hogy a hétfői megbeszélésen történt éles problémafelvetésem világos állásfoglalásra készítette a MOGYESZ elnökségét, és nem a tv. így is úgylis értelmezhető passzusaival indokolja *így immár világossá tett álláspontját*.

Mindenekelőtt tisztázzunk valamit, majd ennek utána nézzük a szakmai érveket sorjában.

Ami elsődlegesen tisztázandó: Nem gondolom, hogy a kompetencia viták gerjesztésével kéne egyik, vagy másik álláspont mellett érvelni. Világosan leszögeztem a megbeszélésen is és leszögeztem itt is, hogy önálló szakértőként vettem és veszek részt a vitában és annak, hogy a MACSGYOE mit képvisel ***ebben a vitában nincs relevanciája***, a MACSGYOE véleményének kifejtésére annak elnöke jogosult, gondolom majd jelentkezik az Egyesület elnökségének határozatban elfogadott álláspontjával.

Egyben akkor itt és most azt is tisztáznám, hogy a többi meglévő szervezeti tagságom és tisztségem (SZOSZAK, 3Sz, stb..) sem keverendő ide! Önálló szakértői véleményem kifejtése során, amit képviselek azok nem testületi, illetve szervezeti álláspontok!

Akkor a fentiek tisztázása után az észrevételeim¹:

„A jelenlévő szakemberek alapvetően egyetértettek abban a szakmafejlesztési szándékban (mint irányelvek), hogy a járásszékhelyeken működő család- és gyermekjóléti központokban (továbbiakban központ) a hatósági intézkedésekhez kapcsolódó feladatainak gyakorlatban történő nyújtása során:

- 1. Különüljenek el (amilyen mértékben ez csak lehetséges) egymástól a hatósági és a segítő (családgondozás) funkciók. E kérdést rendszer szintjén kell értelmezni.*
- 2. Olyan szabályozás és struktúra szükséges, amely leginkább lehetővé teszi, hogy a központok a hatósági intézkedésekhez kapcsolódó feladatait a járás minden településén zökkenőmentesen tudják biztosítani.*
- 3. A feladatellátást úgy kell megszervezni, hogy az a szolgálatok illetve a jelzőrendszer tagjainak hatékony együttműködésére épüljön, ne veszélyeztesse a szolgálatok, és a központok szakmai kapcsolatrendszerét.*
- 4. A feladat- és felelősségi körök egyértelműek legyenek, ne fordulhasson elő, hogy a struktúra kedvezőtlen adottságai miatt tisztázatlanná, vagy*

---

¹ Azt a metodikát követtem, hogy bemásoltam a MOGYESZ állítását (*dólt stílussal*) és alatta ***félkövér, dólt stílussal*** jeleztem arra szóló válaszaimat!

követhetlenné váljon, hogy az adott szereplőknek mi a feladata és felelőssége az ügyvitel során.

5. A lehető leghatékonyabb struktúrát kell kialakítani.”

írja a MOGYESZ.

Teljes mértékben egyetértünk a fentiekben. Azt gondolom, hogy a struktúra változtatás szükségességének több fontos elemét sorolja fel itt az észrevétel, és a szakmai vita aztán ezzel el is kezdődik, mert szerintem a MOGYESZ későbbi javaslatai épp az 1. – 2. pontban felsorolt szakmafejlesztést lehetetlenítenék el a javasolt gyakorlatukban!

1. „A hatósági és a segítő tevékenység nem, illetve illetve nem rendszer szinten, csupán névlegesen különül el!

A központ esetmenedzsere ugyanis figyelemmel kíséri az adott határozatban megfogalmazott magatartási szabályok megvalósulását, vagy annak hiányát, megteszi a szükséges felszólításokat, koordinálja a szolgálat családgondozójának munkáját stb. Ezt a funkciót valóban nevezhetjük tisztán hatósági feladatellátásnak, bár a gondozási- nevelési tervben megfogalmazottak megvalósítása továbbra is segítő munka, a különbség az, hogy ezt már nem közvetlenül ő végzi, ezt csak irányítja.

Az igazi probléma inkább a szolgálat családgondozójának feladatellátásában van. Ő ugyani hiába a hatósági szereplő koordinálásával (utasításaira) végzi a tevékenységét, ez a tevékenység hiába segítő jellegű, mégis az adott magatartási szabályok betartására, kikényszerítésére irányul. Vagyis továbbra is hatósági jellegű.

Így nem sikerül megoldani azt a problémát, hogy a kis települések összefonódásai, és egyéb viszonyai miatt a családgondozó nem tud hatékonyan működni. Mert ezután is neki kellene a családnál elérni a szükséges változásokat, amit továbbra sem fog tudni megvalósítani az imént említett gátló tényezők miatt. Ehhez olyan külső szakember szükséges, aki mentes a helyi érdek- és egyéb viszonyoktól.

2. A 2. irányelv könnyedén tud érvényesülni, hisz az esetmenedzser a központból koordinálva aránylag könnyen tudja hatósági munkáját végezni a járás minden településén (hisz nem igényel napi sűrű személyes találkozást), míg a szolgálat helyben dolgozó családgondozóján keresztül közvetett módon biztosítja a segítő tevékenységet.

Hozzá kell azonban tenni, hogy pl. a védelembe vett gyerekek 90%-a járásszékhelyi településeken él (a bp-i kerületekben a 100%-a), így ez a probléma csupán az esetek kb. 8-10%-ában releváns.

3. Ebben a rendszerben egyértelműen és kivédhetetlenül benne van a hierarchiák, a szakemberek alá- fölérendeltségének kialakulása, amely alapellátási intézményekről lévén szó rendkívül kártékony lenne. Néhány momentum ezekről:

A központ a módosított Gyermekvédelmi törvény értelmében szakmai támogatást nyújt ugyan a járáshoz tartozó szolgálatoknak, ennek tartalma azonban támogató és segítő jellegű, semmiképpen sem kontrollfunkciót gyakorló lehet. Ezt a jelenlegi szakképzettségek, végzettségek tekintetében sem lehet a gyakorlatban élővé tenni, de ami fontosabb az az, hogy a szociális szakma szellemiségével, ethoszával ellentétes.

A humánerőforrás számbavételekor azt is fontos megjegyezni, hogy a szociális szakmát érintő jelentős fluktuáció során nagyon kevés rutinos, hosszú évek óta dolgozó szakember maradt, aki elég mély és alapos szakismerettel rendelkezik ahhoz, hogy felülbírálja munkatársainak feladatvégzését.

Kérdés: lennének olyan szociális végzettségű szakemberek, akik bevállalnák ezt a szerepkört?

Kérdésem!: A MOGYESZ javaslatának alkalmazása során, akik nem javasolnak lényegesen mást, csak azt a járásközpontokra korlátozzák, elfogadva ezt az érvelést, hogyan lesz javaslatuk megvalósítására szakember?!

Egyébként egy ilyen ellenőrző feladatkörre milyen végzettségű, tapasztalatú, felkészültségű szociális munkások állíthatóak be?

A járásszékhelyeken megszervezett központok a szolgálatokkal közös intézményben, egy teamként fognak működni. Képtelen helyzetek, jelentős feszültségek alakulhatnak ki a két feladatellátó szakmai csoport között (amikor az egyik munkatárs felülbírálja a másik munkatárs munkáját).

A járásszékhelyeken megszervezett család-és gyermekjóléti központok a család-és gyermekjóléti szolgálatokkal közös intézményben, egy teamként fognak működni. Képtelen helyzetek alakulhatnak ki a két feladatellátó szakmai csoport között, amikor az egyiknek a másik munkájának „támogatása” során szintén ellenőrző funkciókat kell gyakorolni, ami egyébként a szakmai vezető feladata!

Vagy akiknek kiadja, illetve kiadta eddig is! Országos és régiós módszertani, illetve szervezetfejlesztési tevékenységem során erre számos jobbnál-jobb megoldást láttam az országban eddig is (pl.: a MOGYESZ által vitatott esetgazda(menedzser) munkamódszer alkalmazását), nem féltem az intézményeket e tekintetben ezt a feladatok szétválasztási kényszerének (esetfelelős, esetgazda(menedzser)) előírása mellett javaslom, hogy bízzuk rájuk!

- 4. A 4. irányelv szerinti felelősségi szintek és körök esetében is nagyon aggályos a javaslat. Az adott családdal egyszerre két szakember is dolgozik. Hol van a felelősség? A szabályozás során lehet az esetmenedzserhez tenni, de amint ő feladatot határoz meg a szolgálat családgondozójának, a felelősség oszlni kezd. Minden segítő munkában alapvető a felelősség és kompetenciahatárok pontos tisztázása. A probléma, a veszélyeztetettség felismerése, alapszintű kezelése az ügyfelek számára is pontosan átlátható rendszereket indokol, mert a kliensek*

rendkívül gyorsan átlátva a lehetőségeket, igyekeznek a két szakembert kijátszva „megúszni” a változás/változtatás feladatait, a gyakorlat pedig teli lesz a szakemberek egymásra mutogatásával.

A szakma alapszabálya, hogy az esetért egy ember, az esetfelelős a felelős! Elfelejtették ezt az észrevételezők? Igen és jobb esetben a családdal nem csak két szakember, hanem azok sokasága dolgozik, dolgozhat! Bárcsak ilyen infrastruktúráról beszélhetnénk!

5. A hatékonyság éppen a 4. pontban leírtak miatt erősen megkérdőjelezhető: két szakember látja el azt a feladatot, amit eddig, illetve a másik alternatíva szerint egy, így bizonyos értelemben akár a párhuzamos ellátás kérdésköre is felmerülhet.

Nem merülhet fel! Teljesen más az esetfelelős, illetve az esetgazda(menedzser) szerepe felelősségi köre! Ajánlom a szakirodalom mélyebb tanulmányozását! Itt most nem szeretnék belemenni szakmai evidenciák ismételtetésébe!

A hatékonyság problémája a szolgálatok alapfeladatainak ellátásánál is jelentkezik, hisz e hatásági munkában való „közreműködés” (irányított családgondozás), továbbra sem fogja lehetővé tenni, hogy nagyobb energiákat fordítsanak a preventív jellegű tevékenységekre. A Gyvt módosításának pedig egyik célkitűzése az volt, hogy a megelőző munka lényegesen nagyobb hangsúlyt kapjon a szolgálatok munkájában.”

Érdekes érvelés összeségében!, miért is nem különül el a hatóság közeli tevékenység és a segítő tevékenység?! A szövegben is olvasom: „Ezt a funkciót valóban nevezhetjük tisztán hatósági feladatellátásnak (hatóságközeli mondom én!), bár a gondozási-nevelési tervben megfogalmazottak megvalósítása továbbra is segítő munka, a különbség az, hogy ezt már nem közvetlenül ő végzi, ezt csak irányítja.” Mi ez, ha nem elkülönülés!! A javaslat szakmai lényege ez. Mintha az észrevételezők megfedelkeznenek arról, hogy a szakmában több funkciójú feladatellátás és technika létezik! Létezik eset és ennek az esetnek esetfelelőse, aztán létezik esetgazda (esetmenedzser) Idemácsolom amit erről a MOGYESZ honlapján találtam:

Esetfelelős

Az esetfelelős (családgondozó, szociális munkás) a gyermekjóléti szolgálat, a családsegítő szolgálat, vagy más, a gyermekkel, családjával foglalkozó intézmény munkatársa, aki a klienssel szerződést köt, gondozási tervet készít. Együttműködik – amennyiben van – az esetgazdával (közös tájékoztatás, kapcsolattartás stb.), és konzultációt folytat az ügyben érintett szakemberekkel. Szükség szerint bevon szakembereket a gondozási folyamatba, együttműködésüket koordinálja. (Az esetfelelős és az esetgazda személye lehet azonos, de különböző is.)

Esetgazda

Az esetgazda a gyermekjóléti szolgálatban dolgozó, vagy gyermekjóléti szolgáltatást (ellátó – személy, aki a gyermek sorsát, ill. a szakemberek, szolgálatok és ellátást nyújtók tevékenységét az egész gondozási folyamaton végigkíséri; családgondozásra,

esetleges hatósági intézkedésekre tesz javaslatot; részt vesz a döntésekben még akkor is, ha azok a gyermekvédelmi szakellátás szintjén történnek. Gyűjti a gyermekkel kapcsolatos dokumentumokat, és szükség szerint tájékoztatást ad róluk a jogosultaknak. Az esethez kapcsolódó összes gondozási tevékenységért felelős. Előfordulhat, hogy a tényleges gondozást nem ő végzi, hanem a család tényleges tartózkodási helyén tevékenykedő esetfelelős.

Javaslatomnak és a tv.-i változtatásnak álláspontom szerint épp ez az egyik struktúra változtató fő eleme, és szerintem célja is, hogy ez a funkció VÉGRE elválasztható egymástól. A gondozási tervben (családsegítés) és a gondozási- nevelési tervben (gyermekjólét) épp ennek szétválasztásával oldható fel az a dichotómia, amikor egy személyben fókusz elő a családnak, és, - ami nonszensz volt eddig is és az ügyek elmaszatólására adott számos alkalmat – önmagának is feladatokat, és aztán azokat, mint segítő számon kérem az általam segített családon, meg önmagamon is, hogy elég eredményes voltam-e!

Persze lehet ezt továbbra is elmaszatólni, tapicskolni a kényelmes álló vízben, de jómagamnak, aki 18 éve szólok ez ellen, meg szerintem a törvényhozóknak sem ez volt a célja!

Az esetgazda(menedzser) feladatokat, - amit a nemzetközi gyakorlat is használ és eredményes munkamódszerük - szimplán az érvelésben úgy beállítani, mint hierarchikus viszonyt feltételező kontrollfunkció nagyon erős csúsztatás, vagy a szakma munkamódszereinek meg nem értése!

Súlyosan megállapításnak tartom, hogy az észrevételben a MOGYESZ így fogalmaz: ...” Az igazi probléma inkább a szolgálat családgondozójának feladatellátásában van. ő ugyanis hiába a hatósági szereplő koordinálásával (utasításaira) végzi a tevékenységét, ez a tevékenység hiába segítő jellegű, mégis az adott magatartási szabályok betartására, kikényszerítésére irányul. Vagyis továbbra is hatósági jellegű.”

Sajnos ez azt a régóta több tanulmányban is leírt, igazolt, általam is többször megfogalmazott véleményt erősíti, hogy a gyermekjóléti szakma, avagy annak egyes képviselői a védelembevétel és segítő tevékenység közé kvázi egyenlőségjelet tesznek/tettek. Nagy bajnak tartom, ha ez így igaz, hogy szemben a tevékenység család-gyermeket segítő elemeivel, a család-gyermek feletti kontroll a túlsúlyos tevékenység.

Azt gondolom nem nehéz belátni, hogy a feladatok szétválasztása (esetfelelős segítő, és esetgazda(menedzser) koordinátor pont ezt oldja fel, megteremti végre annak lehetőségét, hogy a településeken valós szolgáltató tevékenység szerveződhessen.

Az, hogy a védelembe vett gyermekek 90%-a a járásközpontokban található, részint az elérhető hivatalos adatokkal nem alátámasztható tény, azaz nem valós, másrésről ha így lenne, akkor azt gondolom, hogy épp a MOGYESZ érveléseinek tarthatatlanságát támasztaná alá, azt, hogy amikor arról beszélnek, hogy azzal, hogy nem választjuk szét az esetfelelősi, illetve esetgazdai(menedzseri) feladatokat, és a településen

védelembevettek esetfelelősi feladatait is a járásközpontokkal láttatjuk el, akkor nagy teret adunk a kistelepüléseknek a prevenciók feladataik végzéséhez! Akkor hogyan is van ez?!, a feladatok 90 %-a szerintük amúgy is a járásközpontoknál jelentkezik, és még pakoljuk is ezt meg a maradék 10 %-al, amivel a másik oldalon hatalmas kapacitásokat szabadítunk fel?!! Sajnálom, de ez számomra szociológusként értelmezhetetlen!

Persze a valós adatok nem ezt mutatják! Valóan: Budapesten és a megyeszékhely városokban található a védelembevett gyermekek 22 %-a, egyéb városokban a 33 %-uk, községekben (elemszám 2 820 település) a maradék 45 %-uk²

Meggyőződésem, - és óva intem a döntéshozót ettől -, hogyha a megalakuló járásközpontokba telepíti ezen(45 %) esetfelelősi terhelést (ugye ez képezi a vita tárgyát), akkor alapjaiban lehetetlenül el a járásközpontok tevékenysége! A járások szerkezete, „fertőzőttsége” nagyon változó, képtelenség mint létszámban, mint utaztatásban, mind szakmailag, a központokban olyan feltételeket megvalósítani, hogy a legtöbbször napi jelenlétet igénylő esetfelelőt, a segítséget, a szakembert elvigyük a településről! (A mindennapi gyakorlatban (finanszírozás technikailag is jelenleg) megoldhatatlan, hogy ezeket ekkora számban a járásközpontok alkalmazzák!)

A többi, - számomra kissé zavaros – fejtegetéssel ami a munka elvégzésére alkalmatlan szakemberekről szól (miért is sajnálják le őket?), avagy akkor hogyan lesznek alkalmasak a sokkal nehezebben, egy személyiségen belül eleve dichotómiát teremtő feladatok megoldására?, meg a szociális munka ethoszáról, mint munkaszervezést és számon kérhetőséget ellehetetlenítő tényezőről, meg hogy az esetfelelősi, esetgazdai(menedzseri) rendszer kialakítása párhuzamosságot jelent, nem foglalkozom, az észrevételt írók a saját honlapjukon közzétett szakmai anyagokkal cáfolják saját állításukat!

„A MOGYESZ javaslata esetén:

1. A hatósági és a segítő tevékenység megítélésünk szerint egyértelműen és határozottan kettéválik.

Mitől is, hisz épp amellettt érvel a MOGYESZ, hogy ez ne történjen meg, avagy ha a tényleges adatokat vesszük alapul, akkor ez a védelembevettek 45 %-nál történjen csak meg! Ne felejtsük el, hogy a járásközpontok önmagukban szolgáltatnak is! Így is elég gondot fog okozni az, hogy a hatóságközei feladatok hatósághoz való telepítését a tv. módosítás nem tudta megoldani, így a járásközpontokon belül is – hisz szolgáltatnak is a saját területükön - el kell választani az esetfelelősi, esetgazdai(menedzseri) tevékenységet.

A szolgálatoknál lévő családgondozók csak és kizárólag „vegytisztá”szolgáltató jellegű segítő funkciót látnak el a családgondozás és egyéb tevékenységeik során. A hatósági intézkedésekhez kapcsolódó feladatoktól teljes egészében

---

² Forrás Szociális Statisztikai Évkönyv (2010); TÁRKI: A hátrányos helyzetű kistelepülés mint szociológiai jelenség (2014)

elkülönülnek, már a javaslatot sem ők teszik meg. Ez a szolgálatokban és központokban lévő szakemberek kb. 90-95%-át érintené, ami e kérdéskört tekintve már önmagában is jelentős eredménynek mondható.

Ugye a valós adatok birtokában látszik, hogy ez csak a védelembevettek számát tekintve azok 45 %-ra lenne igaz, ha a lakosság számot tekintjük, akkor még ennyire sem igaz így ez a MOGYESZ megállapítás!

A kérdést a központ hatósági tevékenységet végző szakemberei szemszögéből izgalmasabb megvizsgálni! Megítélésünk szerint itt sem keveredik igazán a két funkció, illetve fogalom-meghatározás és értelmezés kérdése. E szakemberek egyértelmű feladata ez esetben is a hatósági határozatokban előírt magatartási szabályok betartatása, a meghatározott változások elérése. A különbség a MACSGYOE javaslatához viszonyítva csupán az, hogy ezt ő egymagában végzi. Szerintünk ez tekinthető az alapszolgáltatástól elkülönülő hatósági tevékenységnek. Igaz nem olyan „kemény” hatósági munka, mint pl. egy behajtó tevékenysége, hanem annál „lágyabb”, de hatósági jellegű feladatellátás. Ennek során ellenőriz, követel, stb. de egyúttal segítséget nyújt az adott változások, megoldást segítő utak kidolgozásához: erőforrásokat mozgósít, szolgáltatásokat közvetít stb.

Számomra egyszerűen bájos ez az érvelés, amikor ugyanezt fentebb egészen más nézőpontból kritizálja a MOGYESZ észrevétele, itt meg - kissé nyakatekertten ugyan - de érveket keres amellett, amiket én kezdetektől fogva állítok, csak - ÉS EZ A LÉNYEGI ELTÉRÉS - nem korlátozom a járásközpontokra, és így nem szűkíttem le az érintettek 55 %-ra!

Itt kell megjegyezni, hogy a tartalmi és értelmezési keveredések elkerülése érdekében, a fogalmak tisztázása során, talán célszerű lenne e hatósági intézkedéshez kapcsolódó tevékenységet nem családgondozásnak (mint a szolgáltatások esetében), hanem valami másnak elnevezni.

A fogalmak tisztázásában, definiálásában hétfőn is egyetértettünk!!

A segítő és a hatósági munka problémája ez idáig abban állt, hogy egy családgondozó egyszerre végezte az alapfeladat családgondozását és a védelembe vételhez kapcsolódó feladatokat is. Egyik esetében ilyen, a másik esetében olyan szerepkörben volt. E szerepkörök egy család viszonyában is keveredtek, amikor az alapellátásban gondozott családot védelembe vették, és továbbra is ő gondozta őket. E helyzetet akarta a szakma évek óta rendszer szinten megoldani/feloldani. A javaslatunk alapján a jövőben e két tevékenység teljes egészében, rendszer szintjén és éles határral fog elkülönülni egymástól.

Attól, hogy a védelembevettek esetfelelősi ellátását a járásközpontba javasolja a MOGYESZ telepíteni semmi ilyen jellegű probléma nem fog megoldódni, mint azt fentebb részletesen vázoltam, csak a problémák fognak fokozódni helyben, térben és időben! Tényleg szeretném megérteni azt a logikát, amely a járásközpontok szintjén szét tudja választani az esetfelelősi, esetgazdai(menedzseri) szerepköröket, de ugyanezt már a települési szolgáltatók szintjén nem tudja elképzelni.

2. Ezen alternatíva legsarkalatosabb kérdése a hatósági tevékenység megszervezésének módja, hisz ezt a központ munkáltatásában álló szakember végzi teljes egészében.

Itt is szeretnénk jelezni, hogy ez a kérdés nem érinti a bp-i kerületeket, illetve a járásszékhelyeken élő gyermekek/családok mintegy 90%-os arányú ellátását, az ugyanis helyben történik. A kérdés azon családokat (kb. 10%) érintő hatósági munka kapcsán merül fel, ahol az érintettek nem a járásszékhelyen, hanem más településeken élnek.

Sajnos az a probléma, hogy ez nem valós adat, a tényleges adatok, mint már azt jeleztem másról szólnak! Ha így lenne teljes mellszélességgel állnék a MOGYESZ javaslata mellé, de ez az állításuk csak a védelembevétellel érintettek 55 %-ra igaz, 45 %-ra nem, és ez a 45 % él távoli, kicsi, sokszor elzárt, hátrányos helyzetű településeken, ahová aztán igazán kell az esetgazdai(menedzseri) támogatás, odafigyelés! A társadalmi folyamatok elemzésének ismeretében bizton állítható, hogy ezek a számok pont a települési hierarchia alsó szegmensében lévő településeken nem csökkenni, hanem növekedni fognak! (Ha nézzük a védelembevételi statisztikákat látható, hogy 2008 óta a kistelepüléseken nőtt dinamikusabban a védelembevettek száma.) Nem véletlen, hogy a jogalkotó ide csoportosított át költségvetési forrásokat, és nem véletlen, hogy javaslatom ezeket a szolgáltatókat kívánja erősíteni!

*Ez esetben megoldás a járás méretétől függ. Általánosságban elmondható, hogy megvalósítható e feladat a járásszékhelyről. Természetesen vannak olyan járások, ahol a távolságok, illetve az ellátandó esetek nagysága miatt célszerű a központnak olyan munkatársat alkalmazni, aki a települések valamelyikén él. Extrémebb esetekben, mint pl. a Miskolci járás, **(Még legalább huszonnéhány ilyen, vagy ennél extrémebb terület felsorolható!)** körzetesítéssel lehet megoldani a hatósági munka biztosítását. Azaz a központ munkáltatásában álló, de adott szempontok alapján kialakított körzetekben élő és tevékenykedő szakemberek alkalmazásával.*

Elképesztő! Bonyolítsuk tovább a rendszert csak ne legyenek világos feladatelhatárolások, kompetenciák, számonkérhetőség! Megáll az eszem!

A jelenlegi törvényi szabályozástól eltérően megfontolandó lehet az is, hogy pl. a 100.000 főt meghaladó járások esetében (a járásszékhellyel történő egyeztetés és annak hozzájárulását követően) lehetőséget biztosítana a jogszabály két központ létrehozására is. E lehetséges alternatíva jelen megfogalmazásban még csak elméleti szintű, természetesen komoly átgondolást és pontosítást igényelne.

3. A szolgálat és a központ együttműködése e rendszerben valósítható meg a leghatékonyabban, egyértelmű mellérendeltségi viszonyokban, a feladatok pontos és elhatárolható (személyben, térben, időben) egymásra épülésében.
4. A feladat- és felelősségi körök szintén egyértelműek és tiszták, ezt a javaslatunkban részletesen kifejtettük.
5. Az 1-4 pontokban leírtak alapján e struktúrát ítéljük a optimálisnak, és a leghatékonyabbnak, azért is, mert az eddigi helyzettel és a másik javaslattal ellentétben a szolgálatok preventív munkájának is nagy teret tudnánk biztosítani.

Fontos, hangsúlyoznunk hogy a családgondozás során, a szociális munka eszközeit használva nem csak a védelemben vétel alatt dolgoznak a segítők tervszerűen (gondozási, nevelési tervet készítenek), hanem a professzionális segítő tevékenység egyik meghatározó kritériuma a tervszerűség, amihez a probléma definiálása, a segítő folyamat tervezése, a megoldáshoz vezető út tervezése, a képessé tétel, stb. mind-mind végrehajtandó feladatokat (segítő folyamat) határoznak meg, nemcsak a segítő, hanem a család, a gyermek és a folyamatban résztvevő szakembereknek egyaránt, aminek a teljesülésétől, végrehajtásától függ maga a probléma megoldása, a problémás helyzet kezelése, a képessé tétel, stb. Ennek megfelelően, a hatósági munkát végző szakember nem önmagát ellenőrzi, hanem a folyamat eredményességét, vagy eredménytelenségét. A szakmai gyakorlat ennek módszeréül, az esetkonferenciát használja, melyen a szakmai vezető és minden érintett a szükséges gyakorisággal rá tekint együtt a folyamatra és értékeli azt, közösen keresve meg az elakadási pontokat, azt, hogy ki-mit tett meg, vagy mit nem és együtt határozzák meg a továbblépés irányait, lehetőségeit.

Kérdésem: Miért is félnek az észrevételezők a külső szemtől, mint ördög a szenteltvíztől?!

A járási szintre emelt védelemben vételhez kapcsolódó szociális segítség az eset más szemszögbe emelésével, a járásban lévő más segítő szakemberek bevonásával – hisz a járásban lévő családgondozónak van meg az ottani kapcsolati rendszere, ismerete -, lesz hatékonyabb, több a CSUPÁN ellenőrző szereptől, ami segítséget és plusz tartalmat nem visz a rendszerbe.

A fentiekben megfogalmazott érvrendszer alapján a MOGYESZ vezetőségét képviselő aláírók egyértelműen elutasítják a MACSGYOE képviselőjében bemutatott javaslatot, azt képviselni nem tudjuk. Megítélésünk szerint az a meghatározott irányelveknek, illetve az általunk ismert szakmai elveknek ellentmond.”

Ezt már tisztáztuk! A javaslat nem a MACSGYOE képviselőjében lett bemutatva!

Kaposvár, 2015. augusztus 12.

Szabó János
Szociológus-szociálpolitikus
Szociálpolitikai és gyermekvédelmi szakértő